

24.4.90

AVUI

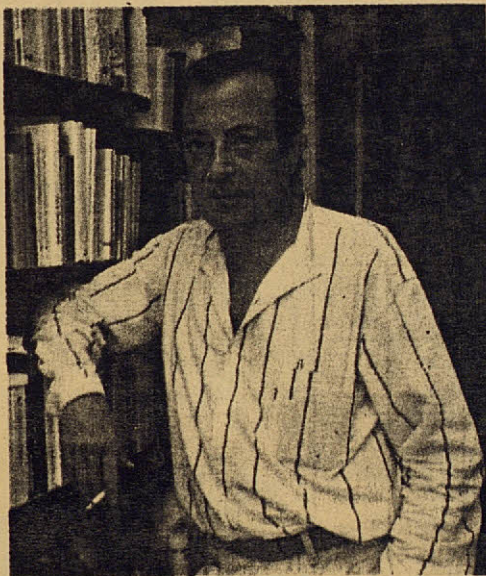
Goy P/0172
UBUniversitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

figures, paisatges

Goytisolo, José Agustín

AGUSTÍ PONS

José Agustín Goytisolo és un poeta, i ho sembla. Vull dir que estareu parlant amb ell de qualsevol cosa, d'històries generalment passades, més o menys compartides o conegudes, i acabareu per perdre la noció del temps i la beguda fins que les busques del rellotge us tornaran a la realitat apressada del dia. Amb José Agustín Goytisolo us imagineu llargues converses que mai no arribareu a tenir, passejant per la vora d'un riu d'una ciutat francesa de províncies, com si tot girés al voltant de José Agustín i les seves històries, els orígens familiars, la gran tragèdia sense la qual res no és explicable: la mare morta en un bombardeig durant la Guerra Civil a Barcelona ("vaig haver d'aixecar cinquanta llençols a l'Hospital Clínic fins a trobar el seu cadàver"), l'inacabable matalàs de la postguerra, les ganes de fugida, els viatges i els companys de viatge, els clàssics i els moderns, la literatura, els amics fets en qualsevol racó de món, el temps, les dones. Us mirarà amb ulls grossos, interrogatius, com de nen que acaba de perdre la innocència i, en canvi, ben aviat, se us mostrarà dolorosament adult, perquè l'experiència no ha aconseguit que deixés de ser obert i crèdul.

La darrera vegada que ens vam veure, estava espantat pels amics que encara no se li havien mort però, tanmateix, bevien massa i ell bevia per oblidar-ho. Aquests nens de casa més o menys bona que es van trobar a la primera línia de l'antifranquisme cultural, bevien per estètica, perquè

beure era una manera d'escapar-se de la degradació moral, de practicar la dissidència des d'un cert aristocratism de l'esperit. I vam parlar dels seus viatges per l'Àfrica, de la seva amistat amb determinats líders de les ex-colònies portugueses, de Fidel Castro i el seu cas, d'un vell anarquista que havia conegut prop de Lió en un dels seus viatges, de la Conca de Barberà —on, finalment, ha arrelat— i de projectes comuns que mai no han arribat a fer-se.

"Pel poder d'un mot/reemprenc la meua vida" va escriure Paul Eluard en un cèlebre poema titulat *Llibertat*. José Agustín Goytisolo considera que la llibertat és *Más que una palabra*, títol d'un poema dedicat a Oriol Solé Sugranyés amb uns versos que diuen: "*La libertad si quieres será tuya / pero / sólo por un momento / porque cuando la tengas / se escapará riendo entre tus manos / y tendrás que buscarla y perseguirla / por las calles ciudades praderas y desiertos / de todo el vasto mundo / porque se deja amar únicamente por amor por ganas / porque ella / es más hermosa que una pluma al viento.*"

Ahir, Dia del Llibre, la Universitat de Barcelona va retre homenatge a José Agustín Goytisolo. Molts, sense ser-hi, hi érem.